

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst kompilowany uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Opactwa Św. Floriana Austria (Stiftsbibliothek St. Florian), sygn. 551/XI, k. 55v

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 111 [Gn. 108]

[111] [k. 55v] [H]oc^a est illud iudicium et illud iuramentum, cum quo aut per quod Iudeus iurare aut evadere debet Christianum, quod scriptum est in iure imperatoris. Ipse debet verti contra solem seorsum, stare nudipes super sedem unam, indutus clamide esse debet et pileum Iudaicum habere debet super caput. Si lapsus fuerit, totidem fertorem ammittit. Et si quarto manet in causa reus, tunc dicit ille qui sibi predicat iuramentum: „Ego te moneo, N, Iude, per has tres litteras et per hanc legem, quam Dominus dedit Moysi in thabula lapidea in monte Sinay, quod liber iste aut hoc rotale verum sit et iustum, super quem aut tu, Iude, iurare debes hinc viro Christiano, N, pro tali culpa sive pro qua te huc ad iudicium deduxerit.” Extunc sic iurare debet, et sic sibi predicetur. [¹]

^a zostawione miejsce na ozdobny inicjał H wysokości dwu wersów

Noty użytkowników

¹ na lewym marginesie, ręką odmienną od autora podstawy: De iuramentum Iudeorum supra Christianum

[hasła: przysięga, Żyd, Chrześcijanin, prawo cesarskie, Mojżesz, Synaj]